

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 15

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

13 Απριλίου 2025

«Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ...
χάρητε χαρᾷ πάντες» (Ἠσαΐου 66,10)

Ὁ Προφήτης Ἠσαΐας, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφωνεῖ: «Ἄς εὐφρανθεῖ Ἱερουσαλήμ καί πανηγυρίσατε ὅλοι ἐσεῖς πού τήν ἀγαπᾶτε, ὅλοι νά χαρεῖτε μέ χαρά». «Λέγει ὁ Κύριος (Ἠσ. 55,8)... θά ἐξέλθετε ἀπό τόν ζυγό τῆς δουλείας σας καί θά δεχθεῖτε τή διδασκαλία μου (Ἠσ. 55,12). Στό βιβλίο τοῦ Τωβίτ διαβάζουμε: «Ἱερουσαλήμ, θά εὐφρανθοῦν στόν αἰῶνα καί θά χαροῦν οἱ βλέποντες τή δόξα σου» (13,14). «Σέ ὅλους τούς δρόμους σου θά ἀντηχεῖ καί θά ψάλεται τό Ἀλληλούϊα» (13, 18). Ἀναφωνεῖ καί ὁ Προφήτης Ἱερεμίας: «Τά λόγια σου θά εἶναι σέ μένα εὐφροσύνη καί χαρά καρδίας, διότι ἐγώ τό ὄνομά σου μέ πίστη ἔχω ἐπικαλεσθεῖ, Κύριε Παντοκράτωρ» (15, 16). Ἀναφωνεῖ καί ὁ Δαβίδ ὁ μελωδός: «Ἐσύ, Κύριε, μετέβαλες τόν θρῆνό μου σέ χαρά» (Ψαλμ. 29,12). Καί ὁ σοφός Σειράχ διακηρύσει: Ἡ ἄδολη χαρά τῆς καρδίας εἶναι ζωή τοῦ ἀνθρώπου (30, 22).

Ἡ χαρά εἶναι θεῖο δῶρο, καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διαπίστωση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτή μᾶς ὁμιλεῖ σήμερα ὁ θεῖος Ἀπόστολος: «Ἀδελφοί, χαίρετε πάντοτε τή χαρά πού προέρχεται ἀπό τή κοινωνία μας μέ τόν Κύριο. Πάλι θά πῶ, χαίρετε (Φιλιπ. 4,4). Ἡ σημερινή Κυριακή ἀποτελεῖ τό προανάκρουσμα τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου. Καί, ἐνῶ βρισκόμαστε στά πρόθυρα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος – τῆς ἐβδομάδος τῶν Ἁγίων Παθῶν, ἡ ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως ἀποτελεῖ ἤδη ἀκλόνητη βεβαιότητα καί γι' αὐτό ἀφορμή χαρᾶς γιά τούς πιστούς. Εἶναι φυσικό καί ἀνθρώπινο τό Πάθος τοῦ Κυρίου μας νά προξενεῖ στήν καρδιά μας θλίψη καί πόνο. Πλήν, ὅμως, αὐτό πού φέρνει δάκρυα πρέπει γιά τόν ἄνθρωπο τῆς πίστεως νά εἶναι πηγή χαρᾶς. Ὁ καρπός τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἡ χαρά τοῦ Πνεύματος. Διά τοῦ Σταυροῦ ἦλθε στόν κόσμο ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτή τή ζωή ὑπάρχει μιά χαρά, τήν ὁποία κανείς δέν μπορεῖ νά ἀφαιρέσει (Ἰωάν. 16,23). Ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία χαίρει καί εὐφραίνεται ἐν ὧν τῆς

Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος. «Ἐν χαρᾷ ἡ Βηθανία προευπρεπίζου» ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνωδός. Ὁ Χριστός ἔρχεται ὡς Νυμφίος γιά νά τελέσει τούς πνευματικούς γάμους μέ τή νύμφη ψυχή μας. Τά «Πάθη τά σεπτά» γίνονται «φῶτα σωστικά». Λαμπροφορεῖ ἡ Ἐκκλησία καί μᾶς ἐφιστᾷ τήν προσοχή νά μήν καταληφθοῦμε ἀπό τόν ὕπνο τῆς ραθυμίας καί μείνουμε «ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ». Τό «χαίρειν ἐν Κυρίῳ» εἶναι κάτι τό διαφορετικό ἀπό τή χαρά τοῦ κόσμου. Ἡ ἐν Κυρίῳ χαρά εἶναι ἡ χαρά μετά ἀπό ἕνα νικηφόρο ἀγῶνα κατά τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἡδονή τῆς ἁμαρτίας εἶναι μιᾶ σωματική χαρά ἀτελής καί ἐφήμερη. Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει ὅτι «πληρεστάτην καί τελείαν ὄντως χαράν λογιζόμεθα τήν ἐν Θεῷ καί διά Θεόν καί ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς». Ὅταν ἡ ζωή μας εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί κάθε πράξη μας ἔχει ὡς στόχο τήν ἀγάπη, τότε μόνο βρισκόμαστε μέσα στήν πραγματική χαρά. Ἡ χαρά τοῦ χριστιανοῦ, ὅμως, εἶναι μόνιμη κατάσταση καί στίς ὥρες τῶν θλίψεων. Χαίρει ὁ πιστός μέ τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀκόμα καί στά παθήματα τοῦ Χριστοῦ. Χαίρει μέσα στίς θλίψεις γιατί γνωρίζει, ὅτι οἱ δοκιμασίες αὐτές τόν ἐκπαιδεύουν στά πνευματικά ἀγωνίσματα, τέλος τῶν ὁποίων εἶναι «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

Ὁ Απόστολος Παῦλος μέ καύχηση γιά τίς δοκιμασίες καί τούς κινδύνους πού ὑπέστη γιά τόν Χριστό γράφει: «Ἐχω περισσεύουσα τήν χαρά, ὥστε αὐτή ὑπερτερεῖ ὅλη τήν θλίψη μας» (Β' Κορ. 7,4). Ἔτσι καί οἱ χριστιανοί ἂν καί «λυπούμενοι» πρέπει νά εἴμαστε «ἀεί χαίροντες».

Ὁ ἱερός Θεοφύλακτος σημειώνει: Κοντά στόν Κύριο καί οἱ θλίψεις χαρά φέρνουν. Ἀλλά καί αὐτοί πού πράττουν δίκαια, γεμίζουν ἀληθινή χαρά.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διδάσκει: Χαρά! Λέξη προσφιλῆς, πολυπόθητη, λέξη πού συγκινεῖ τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Χαρά! Μέ ποιά λόγια νά περιγράψω τό συναίσθημα πού ἀναδύεται στήν καρδιά μου χάρις σέ σένα; Ἡ χαρά κάνει τήν ψυχή νά σκιρτάει ἀπό εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση· αὐτή τή μεθάει σάν θεῖο ποτό. Ἡ καρδιά χαίρεται γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ κατασκήνωσε μέσα της. Χαίρεται γιατί ἔλαβε μυστική πληροφορία ὅτι ὁ Θεός τήν ἀγάπησε. Χαίρεται, γιατί ἡ εἰρήνη, ἡ γαλήνη, ἡ ἡρεμία καί ἡ ἀταραξία βασιλεύουν μέσα της. Ἡ καρδιά χαίρεται γιατί μέ τήν πίστη γνώρισε τόν Κύριο. Χαίρεται γιατί μέ τήν ἐλπίδα κατανόησε τήν ἀλήθεια τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, γιατί μέ τήν ἀγάπη γνώρισε τόν Κύριο νά κατοικεῖ μέσα της. Καί συνεχίζει ὁ Ἅγιος

Νεκτάριος λέγοντας: ὦ χαρά ἀγία! Παραδείσιου πλούτου τό προοίμιο! Ἐσένα ποθῶ τόσο πολύ κι ἔσένα ζητῶ σάν ἀρραβώνα πού κατέστησα πάνω στή γῆ· εἶθε νά ἀξιωθῶ καί τῆς οὐρανίου χαρᾶς.

Ὁ Ἅγιος Ἀνθιμος ἀνακεφαλαιώνει: «Εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ» εἶπεν ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνον τόν εὐγνώμονα δοῦλον, πού ἐδιπλασίασε τά τάλαντα. «Εἵσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Καί ποιά εἶναι ἄραγε αὕτη ἡ χαρά; Εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Χριστιανοί μου,

ὁ προφητάναξ Δαβίδ ἔχοντας δοκιμάσει τίς χαρές τοῦ κόσμου φθάνει στή δική του ἐπιλογή: «Ἐγώ δέ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ» (Ψαλμ. 103,34). Μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἡ χαρά γίνεται «ἡδονή» σώματος καί ψυχῆς μέ τή μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Γιά νά φθάσουμε, ὅμως, στή χαρά τῆς Ἀναστάσεως πρέπει νά σταυρωθοῦμε ὡς πρός τή ἁμαρτία. Τήν ἐμπειρία τῆς ἐκούσιας νέκρωσης τήν βιώσαμε μέ τήν ἄσκηση, τή νηστεία καί τή προσευχή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Πηγὴ χαρᾶς εἶναι τό κενό μνημεῖο τοῦ Χριστοῦ, πού γιά ὅλους τοὺς τόπους εἶναι ἡ Ἁγία Τράπεζα τῆς Ἐκκλησίας ἐπάνω στήν ὁποία συνεχίζεται τό μυστήριό τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας».

Ἀδελφοί μου,

σήμερα ἔχουμε μεγάλη χαρά, γιατί ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής μας εἰσέρχεται στήν πόλη τοῦ Πάθους καί τῆς Ἀναστάσεώς Του. Αὕτη τῇ χαρά ὡς τέκνα τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ ἃς ζήσουμε, καί ὑποδεχόμενοι στήν Ἐκκλησία μας τόν Χριστό ἃς ἀναφωνήσουμε: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις» (Ματθ. 21,9). Ἡ χαροποιὸς λύρα τοῦ ποιητῆ θά μέλψει καί ἐκεῖνη: Δέξου νά βρέξω ἐγώ τά χεῖλη σου, γλυκὲ Νυμφίε, νά τά δροσίσω, καί τό ματόβρεχτό σου μέτωπο μέ χέρι ἀγάπης νά σπογγίσω. Ἰησοῦ! Καθὼς σέ βλέπω σήμερα, χλωμό, ὑβρισμένο, πονεμένο, σέ νιώθω δύο φορές Θεό καί δύο φορές ἀγαπημένο. ΑΜΗΝ!